

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0009

Vuosittainen kertomus yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus (2019/2135(INI))**

(2021/C 270/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015, 15. joulukuuta 2016, 22. kesäkuuta 2017, 28. kesäkuuta 2018, 14. joulukuuta 2018 ja 20. kesäkuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013, 18. marraskuuta 2014, 18. toukokuuta 2015, 27. kesäkuuta 2016, 14. marraskuuta 2016, 18. toukokuuta 2017, 17. heinäkuuta 2017, 25. kesäkuuta 2018 ja 17. kesäkuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa – Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia”,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 ja 10. heinäkuuta 2018 annetut Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Pohjois-Atlantin puolustusliiton (Nato) pääsihteerin yhteiset julkilausumat,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2016 annetut Euroopan unionin neuvoston ja Pohjois-Atlantin neuvoston tukemat yhteiset 42 ehdotusta ja 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset sekä 5. joulukuuta 2017 annetut EU:n neuvoston ja Naton neuvoston tukemat uudet 32 ehdotusta,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 päivätyn pohdinta-asiakirjan Euroopan puolustuksen tulevaisuudesta (COM(2017)0315),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n sotilaallisista rakenteista: nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja 1. elokuuta 1975 hyväksytyn Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Ety) Helsingin päätössiakirjan,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan avaruusstrategiasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 144.⁽²⁾ EUVL C 337, 20.9.2018, s. 11.⁽³⁾ EUVL C 356, 4.10.2018, s. 130.⁽⁴⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 18.

Keskiyö 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustalaisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman varainhoitovuoden 2018 talousarvioesitystä käsittelevän trilogin neuvotteluvaltuuksista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sotilaallisesta liikkuvuudesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan puolustusteollisen kehittämisohjelman perustamisesta unionin puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn ja innovointikapasiteetin tukemiseksi 18. heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1092 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2019 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan puolustusrahastosta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen perusteella) ⁽¹⁰⁾, 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta kertomuksesta yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹¹⁾ sekä 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta kertomuksesta yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan 14. marraskuuta 2016 esittelemän asiakirjan turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelmasta,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n ja Naton välisistä suhteista ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0950),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetussa komission lehdistötiedotteessa aiheesta ”Euroopan puolustus: komissio avaa keskustelun etenemisestä kohti turvallisuus- ja puolustusunionia” esitetyn uuden puolustuspaketin,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹⁴⁾, 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽¹⁵⁾ ja 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon Venäjän toteuttaman Krimin laittoman miehityksen ja liittämisen Venäjään,
- ottaa huomioon keskipitkän kantaman ydinaseita koskevan INF-sopimuksen, Venäjän jatkuvat sopimusrikkomukset, maasta laukaistavia risteilyohjuksia koskevan 9M729-järjestelmän kehittäminen ja käyttöönotto mukaan lukien, sekä Yhdysvaltojen ja Venäjän vetäytymisen sopimuksesta,
- ottaa huomioon Venäjän toteuttamat jäsenvaltioiden ilmatilan ja merirajojen loukkaukset,

⁽⁵⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 253.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ EUVL L 200, 7.8.2018, s. 30.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 50.

⁽¹¹⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 36.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 238, 6.7.2018, s. 89.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 47.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0513.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon Kiinan kasvavan taloudellisen ja sotilaallisen läsnäolon Välimeren maissa ja Afrikan maissa,
- ottaa huomioon kotimaisen ja ulkomaisen terrorismin uhan pääasiassa Isisin ja al-Qaidan kaltaisten ryhmien taholta,
- ottaa huomioon tekoälyn, avaruusvoimavarojen ja kvanttilaskennan kaltaiset uudet teknologiat, jotka tarjoavat uusia mahdollisuuksia ihmiskunnalle mutta joihin liittyy myös uusia puolustus- ja ulkopoliittisia haasteita, jotka edellyttävät selkeää strategiaa ja liittolaisten välistä yhteisymmärrystä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 24. kesäkuuta 2014 antaman tuomion asiassa C-658/11, Euroopan parlamentti komission tukemana vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2018 julkaistun unionin sotilaallisen liikkuvuuden toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2018 hyväksytyt neuvoston päätelmät YK:n ja EU:n rauhanoperaatioiden ja kriisinhallinnan alan strategisen kumppanuuden vahvistamisesta: vuosien 2019–2021 prioriteetit,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0052/2019),

Pysyvästi epävarma ja arvaamaton turvallisuustilanne

1. panee merkille unionin turvallisuusympäristön pysyvän huonontumisen unionin kohdatessa monenlaisia haasteita, jotka vaikuttavat suoraan tai epäsuorasti jäsenvaltioiden ja kansalaisten turvallisuuteen: aseelliset konfliktit ja hauraat valtiot Euroopan mantereella ja sen läheisyydessä, mikä aiheuttaa valtavia väestönsiirtoja ja ihmisoikeusloukkauksia, joita edistävät kansainväliset järjestäytyneet rikollisverkostot, jihadistinen terrorismi, kyberhyökkäykset, hybridiuhat ja sodankäynti Euroopan maita vastaan, aseistariisuntatoimien ja kansainvälisten asevalvontajärjestelmien heikentyminen, luonnonvaroihin kohdistuvien uhkien lisääntyminen, energiahuollon epävarmuus ja ilmastonmuutos;
2. katsoo, että unionin ulkorajojen ja sen lähinaapuruston (Pohjois-Afrikka, Lähi-itä, Kaukasia, Balkanin niemimaa, itäinen Välimeri, Venäjän aggressiiviset toimet Ukrainaa ja Georgiaa vastaan jne.) sekä sen laajemman naapuruston (Sahel, Afrikan sarvi jne.) epävakaa ja arvaamaton tilanne muodostaa suoran ja välillisen uhan maanosan turvallisuudelle; korostaa, että sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välillä vallitsee erottamaton yhteys; toteaa, että aktiivinen toiminta naapurustossa on Euroopan unionin etujen mukaista;
3. toteaa, että jotkut maailmanlaajuiset toimijat (Yhdysvallat, Kiina, Venäjä) sekä kasvava joukko alueellisia toimijoita (Turkki, Iran, Saudi-Arabia jne.) yrittävät hankkiutua valta-asemiin yhdistämällä yksipuolista diplomaattista uhittelua, vaihtuvia liittoutumia, ensisijaisesti hybridiluonteisia horjuttavia toimia ja voimistuvaa sotilaallista läsnäoloa;
4. korostaa arktisen alueen kasvavaa geopoliittista merkitystä ja sen vaikutusta turvallisuustilanteeseen EU:ssa ja maailmanlaajuisesti; kehottaa EU:ta pyrkimään johdonmukaisempaan sisä- ja ulkopoliittikkaan, arktiseen strategiaan ja konkreettiseen toimintasuunnitelmaan EU:n toiminnasta arktisella alueella ottaen huomioon myös turvallisuuteen liittyvät ja geostrategiset näkökohdat; panee merkille EU:n valmiudet vaikuttaa mahdollisten turvallisuushaasteiden ja geostrategisten haasteiden ratkaisemiseen;
5. ilmaisee vakavan huolensa Turkin yleisestä vakautta horjuttavasta toiminnasta, mukaan lukien sen Kyproksen talousvyöhykkeellä/mannerjalustalla harjoittama laiton toiminta, joka rikkoo kansainvälistä oikeutta ja hyviä naapurussuhteita ja uhkaa rauhaa ja vakautta jo ennestään hauraalla alueella;

⁽¹⁷⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24. kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

6. pitää valitettavana, että jotkut näistä toimijoista kiertävät tahallaan tai pyrkivät tuhoamaan monenvälisiä mekanismeja, YK:n peruskirjan periaatteita ja asiaa koskevia kansainvälisen oikeuden määräyksiä, jotka ovat välttämättömiä rauhan ylläpitämiseksi; toteaa, että niistä voi tulla suora uhka EU:n turvallisuudelle ja ne voivat vaarantaa EU:n ja kumppanimaiden vakiintuneet kahdenväliset suhteet;
7. korostaa EU:n ja asianomaisten osapuolten välisten monenvälisten neuvottelujen merkitystä ydinaseiden leviämisen uhan torjumiseksi; kehottaa kunnioittamaan ydinalan sopimuksia; kehottaa lisäksi tukemaan INF-sopimuksen korvaavan uuden sopimuksen tekemistä ja ydinsulkusopimuksen uusimista vuonna 2020;
8. korostaa, että merkittävien suhteiden vahvistaminen Itä- ja Kaakkois-Aasian kanssa on olennaisen tärkeää EU:n sääntöihin perustuvan, kattavan ja kestävä yhteyksiä koskevan strategian kannalta; panee merkille sotilaallisen läsnäolon voimistumisen alueella ja kehottaa kaikkia osapuolia kunnioittamaan merenkulun vapautta, ratkaisemaan erimielisyydet rauhanomaisin keinoin ja pidättymään yksipuolisista toimista vallitsevan tilanteen muuttamiseksi, myös Itä- ja Etelä-Kiinan merellä ja Taiwaninsalmessa; on huolissaan siitä, että ulkomaisten itsevaltaisten hallintojen sekaantuminen disinformaation ja verkkohyökkäysten kautta tulevien parlamenttivaalien yhteydessä uhkaa Aasian demokratioita ja alueellista vakautta; muistuttaa tukevasa Taiwanin tarkoituksenmukaista mukanaoloa kansainvälisissä järjestöissä, mekanismeissa ja toimissa;
9. on huolissaan Venäjän toiminnasta ja toimintalinjoista, jotka jatkuvasti horjuttavat ja muuttavat turvallisuusympäristöä; korostaa, että Venäjä miehittää edelleen alueita Itä-Ukrainassa, Minskin sopimuksia ei ole pantu täytäntöön ja Krimin ja Donetsin altaan laitton liittäminen ja militarisointi jatkuvat; on huolissaan Venäjän lukkiutuneista konflikteista Euroopassa (Moldovassa ja Georgiassa); korostaa tarvetta puhua yhdellä äänellä EU:n politiikasta tässä yhteydessä;
10. tuomitsee edelleen Venäjän sotilaallisen väliintulon ja Krimin niemimaan laittoman liittämisen Venäjään; ilmaisee tukevasa Ukrainan itsenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta;
11. muistuttaa, että on erittäin tärkeää varmistaa unionin politiikan johdonmukaisuus alueiden miehitys- ja liittämistilanteissa;
12. toteaa, että unioni on reagoinut ja sopeutunut liian myöhään poliittisesti, diplomaattisesti ja sotilaallisesti uusiin kriiseihin ja uuteen kansainväliseen kontekstiin; katsoo, että puolustusalan riittämättömät investoinnit, voimavarojen ja yhteentoimivuuden puute sekä ennen kaikkea poliittinen haluttomuus panna täytäntöön vankkoja määräyksiä, jotka sisältävät perussopimukseen ja moniin jäsenvaltioiden välisiin yhteistyöjärjestelyihin, heikentävät unionin kykyä omaksua ratkaiseva rooli ulkoisissa kriiseissä ja toimia täysimääräisesti; toteaa ja korostaa lisäksi, ettei mikään maa pysty yksin ratkaisemaan Eurooppaan ja sen lähiympäristöön kohdistuvia turvallisuushaasteita; pyytää Eurooppa-neuvostoa asettamaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alalla neuvoston määränemmistöpäätösten käytön poliittiseksi painopisteeksi, jos SEU-sopimus sen sallii; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kriiseihin ja konflikteihin tehokkaan yhdenmisen lähestymistavan, jossa yhdistetään siviili- ja sotilaskeinot parhaalla mahdollisella ja mahdollisimman tasapainoisella tavalla; katsoo, että unionin kyky reagoida asianmukaisesti puhkeamaisillaan oleviin kriiseihin ja konflikteihin riippuu myös päätöksenteon nopeudesta; katsoo, että kohdennetut rajoittavat toimenpiteet voivat olla tehokkaita välineitä, mutta korostaa, että ne eivät saisi vaikuttaa viattomiin ihmisiin ja että niiden olisi oltava YK:n peruskirjan ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) periaatteiden mukaisia;
13. pitää myönteisenä, että on ymmärretty yhteiset turvallisuusedut ja että EU:n jäsenvaltiot samoin kuin muut Euroopan maat ja EU:n toimielimet osoittavat yhä suurempaa poliittista tahtoa toimia yhteisesti turvallisuutensa hyväksi ottamalla käyttöön parempia toimintakeinoja, joiden avulla ne voivat toimia ennaltaehkäisevämmiin, nopeammin, tehokkaammin ja itsenäisemmin; toteaa, että vain yhteisen lähestymistavan avulla EU:sta voi tulla vahvempi ja se voi ottaa suuremman vastuun omasta turvallisuudestaan ja puolustuksestaan;
14. korostaa, että maat voivat vastata näihin haasteisiin parhaiten yhdessä, eivät yksittäin; pitää erittäin tärkeänä, että EU vastaa näihin haasteisiin nopeasti, johdonmukaisesti, tehokkaasti ja yhdellä äänellä yhdessä sen liittolaisten ja kumppanien sekä muiden kansainvälisten organisaatioiden kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

15. on vahvasti sitä mieltä, että unionin turvallisuushaasteisiin on vastattava ennen kaikkea määrittelemällä sen strateginen riippumattomuus, sen voimavarat ja sen kyky työskennellä strategisten kumppaneidensa kanssa ja vahvistamalla niitä;

16. painottaa, että EU:n ja Naton välinen strateginen kumppanuus on EU:n ja sen naapurialueiden turvallisuushaasteiden torjumisen kannalta keskeisessä asemassa; korostaa, että EU:n strateginen riippumattomuus ei ole haaste Natolle eikä heikennä Euroopan nykyistä turvallisuusrakennetta; korostaa, että vahvempi Eurooppa vahvistaa Natoa ja antaa EU:lle mahdollisuuden vastata globaalimpiin haasteisiin yhdessä Naton kanssa;

17. pitää myönteisinä viiden viime vuoden saavutuksia yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamisessa ja kehottaa neuvostoa ja komissiota kehittämään edelleen unionin valmiuksia toimia globaalina kumppanina, joka edustaa EU:n kansalaisten etuja ja toimii positiivisena voimana kansainvälisissä suhteissa;

18. pitää myönteisenä ja tukee Atlantic Resolve -operaatiota ja Naton tehostettua läsnäoloa Euroopan mantereella ja tunnustaa Naton joukkojen merkityksen pyrittäessä estämään Venäjän uusia hyökkäyksiä ja antamaan ratkaisevaa tukea konfliktin sattuessa;

19. panee merkille EU:n osallistumisen Afganistanissa toteutettavaan Resolute Support -operaatioon ja sen tukemisen; tunnustaa lisäksi operaation merkityksen Afganistanin ja alueen vakaudelle ja turvallisuudelle;

Tarve kehittää ja vahvistaa Euroopan strategista riippumattomuutta

20. toteaa, että tavoite Euroopan strategisesta riippumattomuudesta esitettiin ensimmäisen kerran 19. ja 20. joulukuuta 2013 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja tunnustettiin ensimmäisen kerran komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemässä asiakirjassa "Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia", jossa asetetaan Euroopan strateginen riippumattomuus pitkän aikavälin tavoitteeksi ja kehoitetaan kansallisten puolustuksen suunnittelujaksojen ja valmiuksien kehittämiskäytäntöjen asteittaiseen synkronointiin ja keskinäiseen mukauttamiseen;

21. katsoo, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu unionin kykyyn vahvistaa vapauttaan arvioida riippumaton operatiivinen valmiutensa, uskottavat sotilasvoimat mukaan lukien, teollinen valmiutensa valmistaa joukkojen tarvitsemat tarvikkeet ja poliittinen valmiutensa tehdä päätöksiä silloin, kun olosuhteet sitä edellyttävät, ja se heijastaa pyrkimystä kantaa suurempi vastuu Euroopan turvallisuudesta, jotta voidaan puolustaa sen yhteisiä etuja ja arvoja mahdollisuuksien mukaan kumppaneiden kanssa ja tarvittaessa yksin; korostaa, että energiaturvallisuus on tärkeä tekijä strategisen riippumattomuuden saavuttamisessa; on vahvasti sitä mieltä, että Euroopan strategiseen riippumattomuuteen olisi sisällyttävä valmius sijoittaa sotilasvoimia EU:n reuna-alueille;

22. katsoo näin ollen, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu ennen kaikkea unionin kykyyn arvioida kriisitilanne ja tehdä itsenäisesti päätös, mikä edellyttää riippumatonta ja tehokasta päätöksentekoprosessia, arviointivälineitä sekä analyysi- ja toimintavapautta; katsoo lisäksi, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu unionin kykyyn toimia yksin silloin, kun sen edut ovat vaakalaudalla (operaatioalueet, joita EU:n jäsenvaltiot pitävät ensisijaisina), tai olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen puitteissa; korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus sijoittuu monenvälisiin puitteisiin, joissa noudatetaan YK:ssa annettuja sitoumuksia, ja täydentää ja vahvistaa liittolaisuuksia ja kumppanuuksia, joihin suurin osa jäsenvaltioista osallistuu; painottaa, että strateginen riippumattomuus ei merkitse sitä, että unioni toimisi järjestelmällisesti aina ja kaikkialla yksin;

23. katsoo, että Euroopan strategisen riippumattomuuden vahvistaminen edellyttää, että luodaan kattava YUTP, jota tuetaan eurooppalaisella puolustusyhteistyöllä teknologian, voimavarojen, teollisuuden ja operaatioiden aloilla; katsoo, että vain pragmaattisiin aloitteisiin perustuvien konkreettisten ja joustavien yhteistyöhankkeiden avulla voidaan vähitellen selvittää vaikeudet, luoda todellinen yhteinen strateginen kulttuuri ja laatia yhteisiä vastauksia EU:n keskeisiin turvallisuus- ja puolustushaasteisiin;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

24. korostaa, että EU:n strategisen riippumattomuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden on lisättävä puolustusmenojaan ja pyrittävä tavoitteeseen, joka on 2 prosenttia BKT:stä; katsoo, että jäsenvaltioiden ja EU:n on kiireesti lisättävä investointeja turvallisuuteen ja puolustukseen ja että puolustusalan solidaarisuudesta ja yhteistyöstä olisi tultava vakiokäytäntö;

25. korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus on mahdollista todella saavuttaa vain, jos jäsenvaltiot osoittavat poliittista tahtoa, yhteenkuuluvuutta ja solidaarisuutta, mikä näkyy myös esimerkiksi tarpeessa asettaa etusijalle eurooppalaisten voimavarojen hankinnat silloin, kun tarvikkeet täyttävät korkeimmat vaatimukset, niitä on saatavilla ja ne ovat kilpailukykyisiä, jotta varmistetaan samalla vastavuoroinen pääsy erittäin suojelluille puolustusmateriaalimarkkinoille;

26. korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus on oikeutettu ja välttämätön tavoite ja että sen on oltava jatkossakin yksi YUTP:n ja Euroopan puolustuspolitiikan ensisijaisista tavoitteista; korostaa, että sen konkreettinen ja operatiivinen täytäntöönpano kuuluu sekä EU:lle että sen jäsenvaltioille;

Todellisia edistysaskelia Euroopan strategisen riippumattomuuden saavuttamiseksi

27. katsoo, että Euroopan strategisen riippumattomuuden on ulotuttava ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, teollisuuteen, voimavaroihin (yhteiset ohjelmat, investoinnit puolustusteknologiaan) ja operaatioihin (operaatioiden rahoitus, kumppanien voimavarojen vahvistaminen sekä voimavarat tehtävien suunnitteluun ja toteuttamiseen);

28. pitää asianmukaisena harjoittaa rajoittavaa asevientipolitiikkaa kaikentyyppisten aseiden osalta, kaksikäyttötuotteet mukaan lukien; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan asevientä koskevia EU:n käytäntöjä; toistaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava tiukasti 8. joulukuuta 2008 annetussa neuvoston yhteisessä kannassa 2008/944/YUTP⁽¹⁸⁾ vahvistettuja asevientä koskevia sääntöjä, myös sen ihmisoikeuksien kunnioittamista lopullisena määränään olevassa maassa koskevaa kriteeriä 2;

YTPP-operaatiot

29. katsoo, että Euroopan puolustus nojaa suurelta osin unionin valmiuksiin ja jäsenvaltioiden poliittiseen tahtoon suorittaa uskottavasti sotilaallisia väliintuloja ulkoisilla operaatioalueilla; korostaa, että unionilla on käytettävissään huomattavia inhimillisiä, taloudellisia, teknisiä ja sotilaallisia resursseja, jotka antavat sille ainutlaatuiset valmiudet toteuttaa sotilas- ja siviilioperaatioita ja vastata nopeasti ja ennakoivasti tuleviin turvallisuushaasteisiin esimerkiksi aktiivisten rauhanturvaoperaatioiden avulla;

30. korostaa, että EU:n vuoden 2016 globaalistrategian hyväksymisen jälkeen alueellisten ja paikallisten konfliktien leviäminen etenkin unionin lähialueiden läheisyydessä aiheuttaa monia haasteita unionin turvallisuudelle, koska niillä on usein heijastusvaikutuksia; katsoo tässä yhteydessä, että unionista olisi tultava vahvempi toimija kriisinhallinnassa, konfliktien ratkaisemisessa ja rauhanturvaamisessa, mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä muiden alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n ja Afrikan unionin, kanssa sen monenvälisyyttä koskevien sitoumusten mukaisesti mutta myös yksin tilanteen niin vaatiessa;

31. kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kauaskantoisemman lähestymistavan voimavarojen suunnitteluun ja kehittämiseen ja ennakoimaan tulevia tarpeita EU:n vahvalle toiminnalle kriiseissä ja konflikteissa;

32. toteaa, että unioni on tällä hetkellä läsnä kolmella mantereella, joilla on käynnissä 16 siviili- tai sotilasoperaatiota (kymmenen siviilioperaatiota ja kuusi sotilasoperaatiota, joista kolmeen sisältyy suora täytäntöönpano ja kolmeen ei); toteaa, että nämä operaatiot ovat myötävaikuttaneet rauhaan, sekä kansainväliseen turvallisuuteen ja vakauteen; korostaa, että niiden täytäntöönpanoon on yhdistettävä Lissabonin sopimukseen kirjattujen ja viime vuosina käyttöön otettujen valittujen välineiden uudistaminen, jotta voidaan parantaa niiden tehokkuutta ja edistää EU:n kansalaisten turvallisuutta; kannattaa tavoitetta YTPP-operaatioiden vaikuttavuuden lisäämisestä siten, että saavutetaan 70 prosentin tavoite lähetetyn henkilöstön osuudessa, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään osallistumistaan;

⁽¹⁸⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, vahvistettu 8. joulukuuta 2008, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

33. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on osallistunut YTPP-operaatioiden tarkastamiseen, ja kehottaa sitä laatimaan lisää erityiskertomuksia muista operaatioista;

34. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n elimiä säilyttämään sitoutumisen Afrikassa ensisijaisena ja vahvana; pitää näin ollen myönteisenä neuvoston heinäkuussa 2018 tekemää päätöstä jatkaa Keski-Afrikan tasavallassa toteutettavan EU:n koulutusoperaation (EUTM RCA) mandaattia kahdella vuodella sekä neuvoston aikomusta käynnistää siviilioperaatio sotilaallisen osuuden täydentämiseksi; toteaa, että tämä viimeaikainen kehitys on myönteinen merkki jäsenvaltioiden uudelleensitoutumisesta, mutta korostaa, että maan turvallisuus- ja ihmisoikeustilanne on edelleen erittäin ongelmallinen;

35. korostaa unionin kokonaisvaltaista sitoutumista Sahelin alueella ja Afrikan sarvessa kuudessa operaatiossa siviilialalla (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) ja sotilasalalla (EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta); pitää myönteisinä ponnisteluja, jotka on toteutettu Sahelin siviilioperaatioiden toiminnan alueellistamiseksi sellaisten turvallisuushaasteiden edessä, jotka ylittävät niiden valtioiden rajat, joissa EU:n operaatioita on käynnissä, ja kannustaa tällaisiin ponnisteluihin; pitää lisäksi myönteisenä EU:n G5 Sahel -ryhmän operaatiolle antamaa tukea; arvostelee tässä yhteydessä sitä, että EUH ei määritellyt sopivia indikaattoreita EUCAP Niger- ja EUCAP Mali -operaatioiden tulosten seuraamiseksi ja että operaation toimien seuranta ja arviointi olivat riittämättömiä eikä niissä otettu huomioon niiden vaikutuksia;

36. on syvästi huolissaan kymmenistä tapauksista, joissa Malin turvallisuusjoukot ovat syylistyneet erittäin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, joita YK:n vakautusoperaatio Malissa (MINUSMA) on tutkinut ja joista se on raportoinut, ja toteaa, että nämä saattavat olla sotarikoksia humanitaarisen oikeuden mukaisesti; kehottaa painokkaasti varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että EU:n kumppanit noudattavat tiukasti kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa oikeutta sekä oikeudellisesti sitovia EU:n säädöksiä ja että tapaukset saatetaan viipymättä tuomioistuimen käsiteltäväksi; kehottaa EUH:ta raportoimaan kiireellisesti näistä asioista parlamentille;

37. on huolestunut Burkina Fason tilanteen huononemisesta ja sen geopolittisista vaikutuksista Sahelin alueella ja lännessä ja toteaa, että tämä voi toimia siviili- ja/tai sotilasoperaation käynnistämisen perusteena turvallisuusalan hallinnon ja ihmisoikeuksien vahvistamiseksi ja väestön luottamuksen palauttamiseksi maan turvallisuusjoukkoja kohtaan;

38. korostaa Länsi-Balkanin strategista merkitystä EU:n turvallisuuden ja vakauden kannalta; korostaa tarvetta parantaa EU:n sitoutumista, yhdentymistä ja koordinoitua alueella, myös EU:n YTPP-operaatioiden toimeksiannon kautta; toistaa, että EU:n Länsi-Balkania koskevalla politiikalla pyritään mukauttamaan alueen maat EU:n säännöstöön ja auttamaan niitä matkalla kohti liittymistä, mikä parantaa rauhan ja vakauden hallintaa koko Euroopassa;

39. korostaa Itä-Euroopan ja Länsi-Balkanin strategista merkitystä EU:n vakauden ja turvallisuuden kannalta sekä korostaa tarvetta keskittää ja vahvistaa EU:n poliittista sitoutumista näihin alueisiin, myös EU:n YTPP-operaatioiden vahvalla mandaatilla;

40. korostaa EUFOR Althea -operaation keskeistä roolia Bosnia ja Hertsegovinassa rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi ja ylläpitämiseksi maassa ja alueella; suhtautuu myönteisesti neuvoston lokakuussa 2019 antamiin päätelmiin, joissa tuetaan eurooppalaisten sotilasvoimien jatkuvaa läsnäoloa Bosnia ja Hertsegovinassa;

41. kehottaa panemaan nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön neuvoston ja jäsenvaltioiden marraskuussa 2018 hyväksymän siviilioperaatioita koskevan sopimuksen, jolla pyritään vahvistamaan YTPP-siviilioperaatioiden resursseja, jotta saavutetaan sovittu henkilöstömäärä ja operaatioista voidaan tehdä joustavampia ja toimivampia, mikä on edellytyksenä unionin toiminnan vaikuttavuudelle ja uskottavuudelle paikan päällä; kehottaa jäsenvaltioita tekemään vuosittain perusteellisen arvioinnin, joka auttaa arvioimaan edistymistä YTPP-siviilialan sopimuksen täytäntöönpanossa ja joka voi tukea YTPP-siviilioperaatioiden ammattimaistamista vuoden 2023 jälkeen, mukaan lukien toimenpiteet, joilla varmistetaan kaikkien asianomaisten toimijoiden vastuuvuolisuus operaatioiden saavutuksista; kehottaa jäsenvaltioita testaamaan äskettäin käyttöön otettua erikoistuneiden ryhmien konseptia käytännössä mahdollisimman pian pilottihankkeen avulla ja käyttämään sitä keinona asettaa käyttöön erityisvoimavaroja rajoitetuksi ajaksi ja täyttää nykyiset voimavaroissa olevat puutteet sekä arvioimaan ensimmäisistä komennuksista saatuja kokemuksia;

Keski- ja itä-Eurooppa 15. tammikuuta 2020

42. korostaa, että tällä hetkellä EU:n naapurustossa, erityisesti Afrikassa ja Lähi-idässä, Länsi-Balkanilla ja Itä-Euroopassa, toteutetaan kymmentä YTPP-siviilioperaatiota, joilla on suuri lisäarvo rauhan ja turvallisuuden kannalta;

43. korostaa, että YTPP-siviilialan sopimuksen täytäntöönpano ei saisi merkitä YTPP-siviilialan vahvistamisen loppua;

44. toteaa kuitenkin, että YTPP-operaatioiden vaikuttavuutta jarruttavat yleisesti ottaen jatkuvat rakenteelliset puutteet ja jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten yhä selvempi haluttomuus vahvistaa näitä operaatioita sekä niiden henkilöresurssien että mandaatin osalta, ja vaatii yhteistä unionin ratkaisua asioiden korjaamiseksi; toteaa, että YTPP-sotilasoperaatioissa on yhä useammin kyse asevoimien koulutuksesta (EUTM) ilman toimeenpanoulottuvuutta, ja panee merkille, että vaikka EUTM:n henkilöstö tekee arvokasta työtä, muodostetut yksiköt eivät koulutusrajoitusten ja aseiden puuttumisen vuoksi pysty toimimaan asianmukaisesti eivätkä kykene hillitsemään aseellisia kapinoita ja jihadistisen terrorismin etenemistä;

45. pitää valitettavana, että tarve saada aikaan yhteinen poliittinen tahto merkitsee sitä, että päätöksenteko- ja täytäntöönpanoprosessit etenevät hyvin eri tahtiin; muistuttaa, että viime aikoina hyvin harvoille sotilasoperaatioille on annettu toimeenpanovaltuudet siksi, että päätöksentekoprosessi ei voi korvata poliittista tahtoa, ja kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita kriisitilanteissa löytämään tarvittavan poliittisen tahdon, jotta voidaan aktiivisesti hyödyntää YTPP:n rakenteita ja menettelyjä operaatioiden käynnistämisen nopeuttamiseksi, joustavoittamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa selittämään parlamentille, mitä tämän selvästi uuden kriisinhallintavälineen eli SEU-sopimuksen 28 artiklan nojalla toteutettavien pienimuotoisten operaatioiden käynnistämisen taustalla on;

46. korostaa, että hallinnollisten ja talousarvioon liittyvien menettelyjen joustamattomuus aiheuttaa vakavia vaikeuksia paikan päälle lähetetyille henkilöstölle;

47. korostaa tarvetta arvioida operaatioita säännöllisesti niiden vaikuttavuuden parantamiseksi; kehottaa EUH:ta ja komissiota vahvistamaan operaatioita vastaavat mandaatit, talousarviot ja voimankäyttöä säännöt sekä operatiiviset menettelyt ja laatimaan vetäytymisstrategian; pyytää informoimaan ja konsultoimaan säännöllisemmin parlamentin asiasta vastaavia valiokuntia ennen operaatioita, niiden aikana ja niiden jälkeen ja kehottaa niitä kohdentamaan valtuuskuntiansa matkat alueille, joilla toteutetaan YTPP-operaatioita; vaatii, että Euroopan parlamentille – yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa – annetaan vahvempi rooli YTPP:n alalla, jotta taataan YTPP:n ja sen talousarvion parlamentaarinen valvonta;

48. korostaa, että on tärkeää järjestää ja toteuttaa yhteisiä koulutuksia ja harjoituksia EU:n jäsenvaltioiden asevoimien välillä sekä EU:n ja Naton välisiä rinnakkaisia ja koordinoituja harjoituksia ja edistää siten organisatorista, menettelyllistä ja teknistä yhteentoimivuutta ja sotilaallista liikkuvuutta operaatioiden valmistelemiseksi mahdollisimman hyvin, täydentävyyden varmistamiseksi, tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi ja monenlaisten, niin tavanomaisten kuin epätavanomaistenkin, uhkien torjumiseksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian johtamaa nuorten upseerien vaihtoa koskevaa eurooppalaista aloitetta (sotilas-Erasmus), jonka tavoitteena on tarjota kansallisille sotilaskoulutuslaitoksille tilaisuus tarkastella mahdollisuuksia osaamisen ja taitotiedon määrälliseen ja laadulliseen vaihtoon; pitää myönteisenä sen tunnustamista, että turvallisuutta ei ole ilman naisia, ja korostaa, että on tärkeää, että naiset osallistuvat neuvotteluihin ja operaatioihin;

49. painottaa, että asevoimia vaivaa usein varustepula maissa, joissa EU toimii, mikä jarruttaa koulutusoperaatioiden onnistumista; toteaa, että soveltuvia varusteita on vaikea toimittaa ajoissa erityisesti raskaiden julkisten hankintamenettelyjen vuoksi; katsoo, että myönteisten tulosten saavuttaminen kolmansien maiden asevoimien kouluttamisessa ja neuvonnassa ei ole mahdollista pitkällä aikavälillä, jollei näihin ponnisteluihin pystytä yhdistämään tarkoituksenmukaisia ja koordinoituja puolustustarvikkeiden hankintaohjelmia; pitää myönteisenä aloitetta ”Turvallisuuden ja kehityksen edistäminen valmiuksia kehittämällä”, joka johti vuonna 2017 vakautta ja rauhaa edistävän välineen tarkistamiseen, jonka ansiosta voidaan rahoittaa koulutustoimia sekä toimittaa kolmansien maiden asevoimille ei-tappavia tarvikkeita; panee merkille, että tähän mennessä on hyväksytty kolme hanketta, jotka on toteutettu Malissa, Keski-Afrikan tasavallassa ja Burkina Fasossa; korostaa, että paikallisväestö kannattaa voimakkaasti koulutustoimien ja tarviketoimitusten tukemista;

50. kehottaa EU:ta puuttumaan kulttuuriperinnön suojeluun ja säilyttämiseen kohdistuviin jatkuviin ja kasvaviin uhkiiin ja torjumaan kulttuurisidonnaisen salakuljetusta erityisesti konfliktialueilla; toteaa, että jos yhteiskunnilta viedään niiden kulttuuriperintö ja historialliset juuret, niistä tulee alttiimpia radikalisoitumiselle ja maailmanlaajuisille jihadistisille ideologioille; kehottaa EU:ta laatimaan kattavan strategian tällaisten uhkien torjumiseksi;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

51. pitää valitettavana joukkojen muodostamiseen varsinkin sotilasoperaatioiden käynnistämisessä liittyvää ongelmaa; korostaa, että EUTM Somalia -operaatioon on vaikea saada kokoon tarvittavia joukkoja; toteaa, että 4. kesäkuuta 2019 pidetyssä viimeisimmässä yleisessä joukkojenmuodostuskokouksessa otettiin esille operaation mahdollinen epäonnistuminen henkilöstöpulan vuoksi; panee merkille, että unionin käynnissä oleviin sotilasoperaatioihin osallistuu keskimäärin vain noin kymmenkunta jäsenvaltiota; painottaa, että paikan päällä toimivan henkilöstön pätevyys, ammattitaito ja omistautuminen ovat operaation onnistumisen kannalta olennaisia tekijöitä; vaatii jäsenvaltioilta voimakkaampaa sitoutumista operaatioihin lähetettävän henkilöstön laatuun ja kehottaa parantamaan operaatioissa avoimina olevien toimien täytöstä;

52. kehottaa neuvostoa selittämään, miksi tietyt operaatiot jatkuvat, vaikka ne ovat jo saavuttaneet rajoitetun sotilaallisen tai siviilitarkoituksensa; katsoo, että kaikki nykyiset operaatiot olisi arvioitava, jotta voidaan määrittää, mitkä niistä ovat edelleen merkityksellisiä; katsoo, että unionin tulee keskittää ponnistelunsa sellaisiin operaatioihin, joista se saa eniten lisäarvoa; kannattaa sellaisten objektiivisten kriteerien vahvistamista ja noudattamista, joiden avulla voidaan mitata tätä lisäarvoa ja päättää, jatketaanko operaatiota;

53. panee merkille 26. syyskuuta 2019 tehdyn päätöksen EU:n Välimerellä toteuttaman merioperaation (EUNAVFOR-MED MED SOPHIA -operaatio) jatkamisesta kuudella kuukaudella 31. maaliskuuta 2020 asti; pitää erittäin valitettavana, että laivastoa ei edelleenkaan ole käytössä; korostaa olevan tärkeää saada pikaisesti aikaan sopimus jäsenvaltioiden välillä ja kehottaa jatkamaan merivoimien käyttöä ja panemaan mandaatin täysimääräisesti täytäntöön;

54. katsoo, että YTPP-operaatioiden rahoitus on olennaisen tärkeä kysymys tämän politiikan jatkuvuuden kannalta; korostaa olevan tärkeää tarkastella Athene-järjestelmää uudelleen, jotta voidaan tehostaa YTPP-sotilasoperaatioiden rahoitusmekanismeja; kannattaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittämää ja komission tukemaa ehdotusta Euroopan rauhanrahastosta, josta rahoitettaisiin osittain EU:n puolustustoimintojen kustannukset, kuten YTPP-sotilasoperaatioiden yhteiset kustannukset ja kumppanien sotilaallisten voimavarojen kehittämiseen liittyvät kustannukset; toivoo, että jäsenvaltiot pääsevät pian sopimukseen tämän välineen käyttöön ottamisesta; korostaa olevan tärkeää joustavoittaa EU:n varainhoitosääntöjä, jotta se kykenisi paremmin vastaamaan kriiseihin ja jotta voitaisiin helpottaa Lissabonin sopimuksen määräysten täytäntöönpanoa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan sellaisen joustavan mekanismin käyttöönottoa, jolla voitaisiin auttaa niitä jäsenvaltioita, jotka haluavat osallistua YTPP-operaatioon, kattamaan sen kustannukset, mikä helpottaisi päätöksen tekemistä operaation käynnistämisestä tai tehostamisesta; katsoo, että tämä väline vastaisi täydellisesti unionin strategisen riippumattomuuden tavoitteisiin operaatioiden osalta;

55. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kuulemaan säännöllisesti Euroopan parlamenttia kaikista yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvistä näkökohdista ja perusvalinnoista; katsoo tässä yhteydessä, että parlamenttia olisi kuultava etukäteen YTPP-operaatioiden strategisesta suunnittelusta, niiden toimeksiannon muuttamisesta ja niiden lopettamismahdollisuuksista;

56. kannattaa sellaisen sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (MPCC) perustamista toimeenpano-operaatioita varten, jonka avulla voitaisiin toteuttaa kaikki YTPP-sotilasoperaatiot; kehottaa tehostamaan MPCC:n ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (CPCC) välistä yhteistyötä; vaatii kiinnittämään huomiota rekrytointiin ja voimavarojen käyttöön asettamiseen liittyvään ongelmaan ja toteaa, että se olisi ratkaistava, jotta MPCC olisi täysin toimiva; kehottaa EUH:ta muuttamaan MPCC:n virtuaaliyksiköstä, jossa samoissa toimissa hoidetaan monenlaisia tehtäviä, vankaksi sotilaalliseksi yksiköksi, joka voi suunnitella ja toteuttaa kaikkia SEU-sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sotilasoperaatioita;

57. toteaa, että unionin taisteluosastot, joita ei ole kertaakaan otettu käyttöön sen jälkeen, kun ne perustettiin vuonna 2007, ja joita on käytetty ainoastaan välineenä uudistaa EU:n asevoimia, epäonnistuivat siksi, että jäsenvaltiot suhtautuivat niihin karsaasti ja että niiden täytäntöönpano ja rahoitus olivat monimutkaisia, mikä on ristiriidassa alkuperäisen nopeus- ja tehokkuustavoitteen kanssa; katsoo, että EU:n taisteluosastojärjestelmän rakennetta olisi uudistettava, sitä olisi kehitettävä edelleen poliittisesti ja sille olisi myönnettävä riittävästi rahoitusta, jotta se olisi toimiva, käyttökelpoinen, nopea ja tehokas; kehottaa arvioimaan uudelleen ja elvyttämään taisteluosastohanketta saatujen kokemusten perusteella;

58. toteaa, että keskinäistä avunantoa koskeva lauseke (SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohta), jota on käytetty kerran vastauksena aseelliseen hyökkäykseen jäsenvaltion alueella, on osoitus jäsenvaltioiden välisestä solidaarisuudesta; toteaa samalla kuitenkin, ettei artiklan käyttöönoton edellytyksiä ja vaadittavan avun toteutusjärjestelyjä ole missään vaiheessa selvästi määritelty; kehottaa laatimaan tarkat suuntaviivat, jotta voidaan luoda tarkasti määritellyt puitteet tämän välineen tulevaa aktiivointia ja operatiivisempaa täytäntöönpanoa varten, keskustelemaan enemmän tämän oikeudellisen lausekkeen soveltamisesta saaduista kokemuksista ja pyrkimään yhdessä selkeyttämään sen soveltamisalaa;

Keski- ja itä-Eurooppa 15. tammikuuta 2020

59. muistuttaa, että yhteisvastuulauseke (SEU-sopimuksen 222 artikla) antaa unionille ja jäsenvaltioille myös mahdollisuuden antaa apua jäsenvaltiolle, joka on kärsinyt terrori-iskusta taikka luonnon tai ihmisen aiheuttamasta suuronnettomuudesta; muistuttaa, että EU:n vuoden 2013 kyberturvallisuusstrategiassa todetaan, että erityisen vakava verkkoturvallisuuspoikkeama tai -hyökkäys voi olla riittävä peruste sille, että jäsenvaltio voi vedota EU:n yhteisvastuulausekkeeseen (SEUT-sopimuksen 222 artikla); muistuttaa, että yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä unionissa annetun neuvoston päätöksen 2014/415/EU mukaan yhteisvastuulauseke edellyttää, että unioni ottaa käyttöön kaikki käytettävissään olevat välineet, myös YTPP:n puitteissa kehitetyt rakenteet; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisvastuulausekkeen käyttöönottoa tulevaisuudessa;

60. katsoo, että YTPP-operaatioiden täytäntöönpanoa on tuettava joustavin välinein, jotta helpotetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden kykyä sitoutua takaamaan Euroopan strateginen riippumattomuus, joka edistää Euroopan mantereen vakautta; korostaa tässä yhteydessä modulaaristen, monikäyttöisten ja todella toimintakykyisten komentorakenteiden, kuten euroarmeijakunnan (Eurocorps), vaikuttavuutta; panee merkille, että tämän komentorakenteen operaatioita on laajennettu ja monipuolistettu menestyksekkäästi, sillä vuosien 2015 ja 2018 välisenä aikana euroarmeijakunta otettiin neljä kertaa käyttöön unionin koulutusoperaatioiden yhteydessä Malissa ja Keski-Afrikan tasavallassa (EUTM Mali ja EUTM RCA); kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan tätä jo hyödylliseksi osoittautuneen joustavan ja operatiivisen yhteistyön esimerkkiä;

61. odottaa, että unioni käyttää tehokkaasti kaikkia olemassa olevia YUTP:n ja YTPP:n toimintapoliittisia välineitä diplomatian, yhteistyön, kehityksen, humanitaarisen avun, konfliktien hallinnan ja rauhan turvaamisen aloilla; muistuttaa, että YTPP:n sotilaalliset ja siviilivälineet eivät voi missään tapauksessa olla ainoa ratkaisu turvallisuusongelmiin ja että on tarpeen noudattaa aina yhdenmukaista lähestymistapaa; katsoo, että ainoastaan käyttämällä kaikkia näitä välineitä yhdenmukaistettuna voidaan saavuttaa tarvittava joustavuus kunnianhimoisimpien turvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi tehokkaasti;

62. muistuttaa, että konfliktien ratkaiseminen onnistuu entistä paremmin, kun sukupuolten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta kunnioitetaan koko prosessin ajan; kehottaa lisäämään naisten osallistumista näihin operaatioihin sekä naisten lukumäärää niiden johtotehtävissä, ottamaan sukupuolinäkökulman järjestelmällisemmin huomioon YTPP-operaatioissa ja osallistumaan aktiivisesti naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoon; kehottaa EUH:ta ja jäsenvaltioita käynnistämään kunnianhimoisia toimia naisten edustuksen lisäämiseksi kansainvälisten asiantuntijoiden keskuudessa YTPP-operaatioiden kaikilla tasoilla, mahdollisesti erityisellä toimintasuunnitelmalla, kohdennetuilla kannustimilla ja naisten urasuunnittelulla tai rekrytointimekanismeilla, joilla varmistetaan parempi edustus;

63. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kuulemaan säännöllisesti Euroopan parlamenttia kiireellisistä YTPP:n täytäntöönpanoon liittyvistä asioista; katsoo, että varapuheenjohtajan / korkean edustajan tai YTPP:n komentorakenteita suoraan valvovan ja nykyisten siviili- ja sotilasoperaatioiden suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja arviointiin osallistuvan EUH:n virkamiehen olisi viipymättä ilmoitettava parlamentille merkittävistä muutoksista tällaisten operaatioiden rakenteesta erityisesti, kun kyse on niiden yleisestä luonteesta, toimeksiannosta, kestosta tai ennenaikaisesta lopettamisesta;

64. korostaa naisten kasvavaa ja olennaista roolia rauhanturvaoperaatioissa sekä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa aloittamaan parlamentin kanssa vuoropuhelun käyttöön otettavista välineistä ja toteutettavista toimista;

65. korostaa, että YTPP:n parlamentaarista ja demokraattista luonnetta ja ulottuvuutta on kehitettävä edelleen; katsoo, että tehokas YTPP, joka soveltuu 21. vuosisadan turvallisuushaasteisiin, edellyttää vahvaa parlamentaarista valvontaa ja tiukkoja avoimuusvaatimuksia sekä kansallisella että EU:n tasolla; katsoo, että YTPP:n parlamentaarisen ulottuvuuden vahvistaminen vastaa EU:n kansalaisten vaatimuksia turvallisuudesta, rauhasta ja turvallisuus- ja puolustusyhteistyön lisäämisestä jäsenvaltioiden kesken;

Voimavarat ja teollisuus

66. korostaa, että Euroopan strategisen riippumattomuuden saavuttaminen edellyttää välttämättä jäsenvaltioiden voimavarojen lisäämistä ja niiden puolustusbudjetin kasvattamista sekä Euroopan puolustuksen teollinen ja teknologinen perustan vahvistamista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

67. panee merkille, että puolustus- ja avaruusteollisuus joutuu kohtaamaan ennennäkemätöntä maailmanlaajuista kilpailua ja suuria teknologisia muutoksia kehittyneen teknologian (robotiikka, tekoäly, kyberteknologia jne.) myötä;

68. pitää tervetulleena merkittävää käännoä suuntauksessa, jossa puolustusmäärärahoja leikataan; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita investoimaan lisärahoituksen järkevästi yhteistyöohjelmiin; katsoo, että tätä on tuettava ja edistettävä unionin tasolla; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään puolustusmenojaan kahteen prosenttiin BKT:stä;

69. pitää myönteisinä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden äskettäin EU:n globaalistrategian julkaisemisen johdosta toteuttamia ponnisteluja olemassa olevien YTP:n välineiden elävöittämisiksi ja Lissabonin sopimuksen määräysten panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön; painottaa, että nämä lupaavat tavoitteet on nyt vahvistettava ja että niiden johdosta on toteutettava konkreettisia toimenpiteitä, jotta ne edistäisivät tehokkaasti Euroopan mantereen ja sen välittömän naapuruston turvallisuutta;

70. panee tyytyväisenä merkille komission 2. toukokuuta 2018 esittämän ehdotuksen 13 miljardin euron suuruisen puolustusyhteistyötä koskevan budjettikohdan perustamisesta seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen yhteistyöhön perustuvan puolustusalan tutkimuksen ja voimavarojen kehittämisen tukemiseksi; toteaa, että tämä ehdotus on osoitus komission ennennäkemättömästä sitoutumisesta mutta sen toteutumisen edellytyksenä on, että jäsenvaltiot hyväksyvät sen yksimielisesti osana seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ja sen jälkeen parlamentti hyväksyy sen;

71. pitää myönteisenä komission kesäkuussa 2017 tekemää ehdotusta perustaa Euroopan puolustusrahasto, joka koordinoisi, täydentäisi ja kasvattaisi kansallisia puolustusinvestointeja, edistäisi jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä erittäin nykyaikaisten ja yhteentoimivien puolustusteknologioiden ja -tarvikkeiden kehittämiseksi ja tukisi innovatiivista ja kilpailukykyistä puolustusteollisuutta kaikkialla unionissa, mukaan lukien rajatylittävät pk-yritykset; panee merkille, että tämä ehdotus on ensimmäinen aloite, jossa yhteisön rahastoja käytetään tukemaan suoraan EU:n yhteisiä yhteistyöhön perustuvia puolustushankkeita; pitää sitä sekä poliittisella tasolla että teollisuuden kannalta merkittävänä edistysaskelena eurooppalaiselle puolustukselle; toteaa, että Euroopan puolustusrahasto voisi osallistua tutkimuksen ja kehittämisen rahoittamiseen rakenteellisissa hankkeissa, joita ovat esimerkiksi tuleva eurooppalainen ilmataistelujärjestelmä, taistelupanssarivaunut, raskaisiin kuljetuksiin tarkoitetut lentokoneet tai eurooppalainen ohjuspuolustusjärjestelmä, sekä pienissä ja keskisuurissa hankkeissa, joilla luodaan innovatiivisia tulevaisuuteen suuntautuvia puolustusratkaisuja; pitää myönteisenä, että valmistelutoimea koskevassa vuoden 2019 työohjelmassa osoitetaan 25 miljoonaa euroa sähkömagneettisen spektrin hallintaa ja tulevaa puolustusalan murroksellista teknologiaa koskevaan tutkimukseen, sillä nämä kaksi alaa ovat olennaisen tärkeitä Euroopan teknologisen riippumattomuuden säilyttämiseksi pitkällä aikavälillä; pitää niin ikään myönteisenä, että komissio hyväksyi maaliskuussa 2019 ensimmäisen Euroopan puolustusteollisen kehittämisohjelman (EDIDP), josta myönnetään yhteisrahoitusta 500 miljoonaa euroa puolustusvalmiuksien yhteiseen kehittämiseen vuosina 2019–2020, ja että se julkaisi vuodeksi 2019 yhdeksän ehdotuspyyntöä, joista yksi koskee Eurodronea, joka on Euroopan strategisen riippumattomuuden kannalta keskeinen voimavara; korostaa, että vuodeksi 2020 julkaistaan vielä 12 ehdotuspyyntöä, jotka kattavat ensisijaisia aloja kaikilla osa-alueilla (ilma, maa, meri, kybertoimintaympäristö ja avaruus); toteaa, että jäsenvaltioiden tällä hetkellä tekemien hankintapäätösten ja Euroopan puolustusrahaston puitteissa toteutettavan teollisen ja teknologisen yhteistyön näkymien välillä vallitsee yhteys;

72. suhtautuu myönteisesti pysyvän rakenteellisen yhteistyön tosiasialliseen täytäntöönpanoon tärkeänä askeleena kohti jäsenvaltioiden tiiviimpää turvallisuus- ja puolustusalan yhteistyötä; korostaa, että tämä määräys, joka sisältyy vuonna 2009 tehtyyn Lissabonin sopimukseen (SEU-sopimuksen 46 artikla), on oikeudellisesti sitova ja pitää sisällään joukon kunnianhimoisia sitoumuksia, joiden ansiosta EU:n jäsenvaltiot voivat halutessaan edetä nopeammin yhteisissä puolustushankkeissa; toteaa, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö voi auttaa jäsentämään eurooppalaista kysyntää; panee merkille, että pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa on kehitteillä suuri määrä EDIDP-ohjelmaan hyväksyttäviä hankkeita, jotka voivat lisäksi saada enemmän tukea; kannattaa pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeiden ja Euroopan puolustusrahaston täyttää johdonmukaisuutta;

73. korostaa, että on erittäin tärkeää, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö sovitetaan yhteen vuonna 2017 käynnistetyn puolustuksen koordinoitujen vuosittaisen tarkastelun (CARD) ja Euroopan puolustusrahaston kanssa, jotta voidaan parantaa jäsenvaltioiden puolustusvalmiuksia ja optimoida niiden talousarviomenot tällä alalla; arvostelee jälleen kerran sitä, että tähän mennessä toimenpiteitä ei ole perusteltu strategisesti puolustuspolitiikan näkökulmasta; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota laatimaan yhdessä Euroopan parlamentin kanssa turvallisuutta ja puolustusta koskevan EU:n valkoisen kirjan toimielinten välisen sopimuksen muodossa ja puolustusteollisuutta koskevan strategisen asiakirjan ajanjaksolle 2021–2027; korostaa, että näissä uusissa hankkeissa on noudatettava voimavarojen kehittämissuunnitelmaa, jonka ansiosta jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä voidaan vahvistaa voimavaroissa ilmenevien erojen korjaamiseksi Euroopan puolustusviraston työn kautta; katsoo, että puolustuksen koordinoitujen vuosittaisen tarkastelun olisi edistettävä tehokkaasti kansallisten asevoimien investointien ja valmiuksien yhdenmukaistamista ja taattava niiden täydentävyys, jolloin varmistettaisiin unionin strateginen ja operatiivinen riippumattomuus ja jolloin jäsenvaltiot pystyisivät tehokkaammin investoimaan puolustukseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

74. suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston laatiman voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman ja tähän mennessä toteutetun voimavarasuunnittelun täysimääräiseen koordinointiin, mikä osoittaa, että Naton jäseninä olevien EU:n jäsenvaltioiden armeijoiden välillä vallitsee laaja yhteentoimivuus;

75. painottaa sotilaallisen liikkuvuuden merkitystä; pitää myönteisenä komission ehdotusta myöntää 6,5 miljardia euroa sotilaallisen liikkuvuuden hankkeisiin seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; korostaa, että on edistytävä sellaisen sotilaallisen liikkuvuuden luomisessa, joka toimii sekä EU:n että Naton hyväksi; on tyytyväinen siihen, että hanke on osa pysyvää rakenteellista yhteistyötä; korostaa, että sotilaallisella liikkuvuudella on kaksi haastetta: menettelyjen virtaviivaistaminen ja infrastruktuurin laajentaminen; huomauttaa, että unionin jäsenvaltioiden kollektiivinen turvallisuus ja puolustus sekä niiden kyky puuttua ulkomailla ilmeneviin kriiseihin riippuvat pohjimmiltaan niiden kyvystä siirtää joukkoja, siviilikriisinhallinnan henkilöstöä, kalustoa ja välineitä toistensa alueiden kautta ja unionin rajojen ulkopuolelle nopeasti ja vapaasti; korostaa, että sotilaallinen liikkuvuus on strateginen väline, jonka avulla EU voi ajaa turvallisuus- ja puolustusetujaan tehokkaasti ja tavalla, joka täydentää muiden järjestöjen, kuten Naton, työtä;

76. pitää yllättävänä 34 pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeen hidasta käynnistymistä sekä sitä, että 13 hanketta käsittävä kolmas aalto on viivästynyt, sillä yksikään hanke ei ole vielä päässyt käyntiin, ja korostaa, että hankkeiden toteuttamiselle on asetettava konkreettiset määräajat ja että on saatava selkeämpi käsitys siitä, mitä niiden lopputuotteet sisältävät; panee merkille, että vain neljä hanketta saavuttaa alustavan operatiivisen toimintakykynsä vuonna 2019; toteaa, että joiltakin hankkeilta puuttuu kunnianhimoa ja laajuutta eivätkä ne pysty täyttämään kaikkein ilmeisimpiä voimavaroissa ilmeneviä puutteita ja että tämä pätee varsinkin ensimmäisen aallon hankkeisiin, jotka ovat pääasiassa voimavarahankkeita, joihin mahdollisimman monet jäsenvaltiot osallistuvat; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ilmoittamaan parlamentille välittömästi, mitkä pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeet on määrä lopettaa varhaisessa vaiheessa ja mitkä ovat niiden lopettamisen perusteet; katsoo, että toivottava laaja-alainen osallistuminen pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeisiin ei saa vaarantaa osallistuvien jäsenvaltioiden korkeaa tavoitetasoa; katsoo, että kolmansien maiden ja kolmansien maiden yhteisöjen osallistumiselle pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön olisi alusta asti asetettava tiukat ehdot ja että sen olisi perustuttava vahvistettuun ja tosiasialliseen vastavuoroisuuteen; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota Euroopan parlamentin oikeuksiin, jotka johtuvat Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-658/11 antamasta tuomiosta; kehottaa jäsenvaltioita esittämään strategisen eurooppalaisen ulottuvuuden sisältäviä hankkeita ja vahvistamaan näin Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa (EDTIB), jotta voidaan vastata suoraan eurooppalaisten asevoimien operatiivisiin tarpeisiin;

77. kehottaa neuvostoa hyväksymään parlamentin kannan Euroopan puolustusrahastoa koskevan tulevan asetuksen 5 artiklaan; korostaa, että Euroopan puolustusrahasto on saatava päätökseen viipymättä; muistuttaa, ettei tätä välinettä ole vielä hyväksytty lopullisesti, sillä siitä saatiin huhtikuussa 2019 aikaan vain osittainen poliittinen sopimus; korostaa, että on tärkeää pitää kiinni Euroopan parlamentin kannasta, joka koskee rahaston varoja, sen avaamista kolmansille maille sekä asianmukaisen tekijänoikeuspolitiikan käyttöönottoa turvallisuuden ja puolustuksen alalla tutkimustulosten suojaamiseksi; palauttaa mieliin, että Euroopan puolustusmateriaalimarkkinat ovat huomattavan avoimet kolmansien maiden toimittajille; vahvistaa, että Euroopan puolustusrahastoa ei saa sotkea minkäänlaiseen protektionistiseen välineeseen; kehottaa Euroopan unionin liittolaismaita harkitsemaan puolustusmateriaalimarkkinoidensa vastavuoroista avaamista; muistuttaa tässä yhteydessä puolustusalan tutkimuksen erittäin arkaluonteisesta ja strategisesta luonteesta sekä teollisuuden kilpailukyvyyn että unionin strategisen riippumattomuuden kannalta; kehottaa ottamaan asianmukaisesti huomioon EDIDP:n, pilottihankkeen ja puolustusalan tutkimukseen liittyvän valmistelutoimen täytäntöönpanosta jo saadun kokemuksen erityisesti asiassa, joka koskee poikkeusten soveltamista tukikelpoihin yhteisöihin; pyytää ottamaan jäsenvaltiot täysimääräisesti mukaan päätöksentekoprosessiin, sillä ne ovat puolustusteollisuuden lopullisia asiakkaita, jotta varmistetaan, että ohjelmat vastaavat YTPP:n ja jäsenvaltioiden strategisia tarpeita; katsoo, että Euroopan puolustusrahaston onnistuminen riippuu sen kyvystä ottaa huomioon osallistuvien valtioiden puolustuksen erityistarpeet, edistää puolustusmateriaalia, joka voidaan ottaa käyttöön, ja taata riittävät talousarviovarat välttämällä samalla teollisen osaamisen päällekkäisyydet ja varmistaen kansallisten puolustusinvestointien täydentävyys ja se, ettei yhteistyöstä tule liian monimutkaista ja että se perustuu EU:n yhteiseen aseiden ja puolustustarvikkeiden standardointiin ja yhteentoimivuuteen; katsoo, että Euroopan puolustusteollisuuden kehittäminen sääntelemällä EU:n ulkopuolisten kolmansien osapuolten määräysvallassa olevien yhteisöjen pääsyä rahastosta rahoitettaviin hankkeisiin on täysin sopusoinnussa strategista riippumattomuutta koskevan eurooppalaisen tavoitteen kanssa eikä vaaranna EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustusetuja;

78. toivoo, ettei kolmansien osapuolten osallistumista pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeisiin koskevissa päätöksissä missään tapauksessa heikennetä Euroopan puolustusrahastosta ja EDIDP:stä käydyissä neuvotteluissa sovittuja ehtoja, koska näiden ohjelmien rahoitus korostaa niiden EU:n tason lisäarvoa;

79. korostaa avaruusalun strategista ulottuvuutta Euroopan kannalta, katsoo kunnianhimoisen avaruuspolitiikan voivan vaikuttaa tehokkaasti YTPP:n edistämiseen ja painottaa, että on tarpeen edistää sellaisen teknologian kehittämisessä, jolla on sekä siviili- että sotilasalan sovelluksia, joilla pystytään varmistamaan Euroopan strateginen riippumattomuus; pitää

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

myönteisenä, että seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen sisältyy unionin avaruushjelman ja Euroopan avaruushjelmaviraston perustamista koskeva komission asetusehdotus unionin avaruusalalan johtajuuden edistämiseksi; toistaa ehdotuksensa ohjelman rahoittamisesta enintään 16,9 miljardilla eurolla; pitää myönteisenä edistystä EU:n satelliittipalveluissa (Galileo, Copernicus, EGNOS); korostaa, että EU:n päätöksenteon ja operatiivisen riippumattomuuden varmistamiseksi sillä on oltava käytössään asianmukaiset satelliittiperusteiset keinot tuottaa satelliittikuvia, kerätä tiedustelutietoja sekä huolehtia viestinnästä ja avaruustilannetietoisuudesta; korostaa, että on tärkeää, että EU:lla on autonominen pääsy avaruuteen; katsoo, että avaruussijoitteiset palvelut on saatettava täyteen toimintakuntoon YTPP-operaatioiden tukemiseksi satelliittien suorittaman korkean resoluution kuvahavainnoinnin avulla; korostaa, että Euroopan puolustusrahastosta on tarpeen rahoittaa teollisuushankkeita, joilla on sellainen avaruuteen liittyvä ulottuvuus, josta EU voi saada todellista lisäarvoa;

80. korostaa, että satelliittiviestintä on elintärkeää puolustukselle, turvallisuudelle, humanitaariselle avulle, hätäaputoimille ja diplomaattiselle viestinnälle ja että se on keskeinen osa siviili- ja sotilasoperaatioita; pitää myönteisenä uutta valtiollista satelliittiviestintää (GOVSATCOM) koskevaa aloitetta, jolla vahvistetaan merkittävästi unionin strategista riippumattomuutta tarjoamalla jäsenvaltioille taattu pääsy suojattuun satelliittiviestintään;

81. kehottaa analysoimaan pikaisesti Euroopan unionin satelliittikeskuksen paikkatietoperusteisten valmiuksien mahdollista siviilikäyttöä; katsoo, että turvallisuuden lisäksi EU:n satelliittivalmiuksia olisi käytettävä tukemaan EU:n ja jäsenvaltioiden seurantatoimia muuttoliikkeen, maatalouden, metsänhoidon, luonnonvarojen etsinnän, rajojen turvallisuuden, jäävuorten tilan ja monien muiden alojen osalta;

82. korostaa, että avaruusinfrastruktuuri on altis häiriöille, hyökkäyksille ja monille muille uhkille, kuten törmäyksille avaruusrumun ja muiden satelliittien kanssa; muistuttaa, että on tärkeää turvata kriittiset infrastruktuurit ja viestintäyhteydet sekä kehittää häiriöitä paremmin sietävää teknologiaa; katsoo, että valmiuksia on kehitettävä, jotta voidaan vastata avaruuteen liittyviin uusiin uhkiiin, ja suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen vahvistaa avaruushjelman osana tällä hetkellä käytössä olevia avaruusvalvonta- ja -seurantapalveluja;

83. korostaa, että tällä hetkellä yhä useammalla taholla on sotilaallisia voimavaroja avaruudessa; huomauttaa, että kansainvälisessä oikeudessa on vahvistettu avaruuden aseistamisen vastainen periaate; panee kuitenkin merkille, että tietyt tahot ovat rikkoneet tätä periaatetta tekemällä lainsäädäntöehdotuksen täysin aseistettujen avaruusjoukkojen perustamisesta ja avaruuden määrittelemisestä aseellisen konfliktin näyttämöksi; katsoo, että unionin on tuomittava tämä suuntaus kohti avaruuden aseistamista sekä sellaisten avaruuspelotteiden toteuttaminen, joiden tarkoituksena on heikentää vakavasti vihollisten avaruusvoimavaroja, koska tällainen kehitys on osoitus strategisesti epävakasta tilanteesta;

84. katsoo, että komission tulevan puolustusteollisuuden ja avaruusasioiden pääosaston olisi tarkasteltava Euroopan avaruushjelmien ja marraskuussa 2016 hyväksytyn Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelman välisiä synergioita yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi tällä strategisella alalla;

85. on vakuuttunut siitä, että on unionin elintärkeiden etujen mukaista toteuttaa turvallinen ja avoin meriympäristö, joka mahdollistaa tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden; korostaa, että merenkulun vapaus on ensiarvoisen tärkeää eikä sitä saa vaarantaa; huomauttaa, että suurin osa strategisista varoista, kriittisistä infrastruktuureista ja voimavaroista on jäsenvaltioiden hallinnassa ja että niiden halukkuus lisätä yhteistyötä on äärimmäisen tärkeää Euroopan turvallisuuden kannalta; vahvistaa uudelleen EU:n roolin maailmanlaajuisena meriturvallisuuden takaavana toimijana ja painottaa, että on tärkeää kehittää asiaankuuluvia sotilaallisia ja siviilialan voimavaroja; suhtautuu tältä osin myönteisesti EU:n merellisen turvallisuusstrategian tarkistetun toimintasuunnitelman hyväksymiseen kesäkuussa 2018;

86. katsoo, että unioni ja sen jäsenvaltiot joutuvat torjumaan ennennäkemätöntä uhkaa eli kyberhyökkäyksiä, kyberrikollisuutta ja -terrorismia sekä valtiollisten että valtiosta riippumattomien toimijoiden taholta; korostaa, että kyberhäiriötilanteet ovat hyvin usein rajatylittäviä ja koskevat näin ollen useampaa kuin yhtä EU:n jäsenvaltiota; katsoo, että kyberhyökkäykset ovat luonteensa vuoksi uhka, johon on reagoitava unionin tasolla, mukaan lukien yhteiset analyttiset tukivalmiudet; kannustaa jäsenvaltioita antamaan vastavuoroista apua, jos jotakin jäsenvaltiota vastaan tehdään kyberhyökkäys;

87. pitää välttämättömänä, että EU ja Nato eivät ainoastaan jatka vaan myös lisäävät tiedustelutietojen vaihtoa, jotta kyberhyökkäysten tekijät pystytään selvittämään virallisesti ja kyberhyökkäyksistä vastuussa oleville voidaan määrätä rajoittavia seuraamuksia; pitää tarpeellisenä ylläpitää EU:n ja Naton aktiivista vuorovaikutusta kyberturvallisuuden ja -puolustuksen alalla siten, että osallistutaan kyberharjoituksiin ja yhteiseen koulutukseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

88. kehottaa luomaan EUH:n strategisen viestinnän osastolle vakaan rahoituslähteen ja myöntämään huomattavat määrärahat East StratCom -työryhmälle;

89. kehottaa EUH:ta ja neuvostoa tehostamaan käynnissä olevia toimiaan kyberturvallisuuden parantamiseksi erityisesti YTPP-operaatioissa, muun muassa toteuttamalla toimenpiteitä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla YTPP:hen kohdistuvien uhkien pienentämiseksi, esimerkiksi kehittämällä selviytymiskykyä koulutuksen ja harjoitusten välityksellä ja virtaviivaistamalla EU:n kyberpuolustuksen alan koulutusympäristöä;

90. pitää myönteisinä pyrkimyksiä vahvistaa EU:n valmiuksia, joita se käyttää torjuakseen niin kutsuttuja hybridiuhkia, joissa yhdistyvät tarkoituksellinen monitulkintaisuus, suora ja epäsuora painostus ja sotilaallisten ja muiden kuin sotilaallisten voimavarojen mukanaolo ja jotka muodostavat vain osan kaikista EU:hun kohdistuvista sisäisistä ja ulkoisista turvallisuushaasteista; panee merkille pohdinnat keskinäistä avunantoa koskevan lausekkeen aktivoinnista hybridiuhkien tapauksessa, jotta unioni voisi yhdessä reagoida niihin tehokkaasti;

91. myöntää kybervalmiuksien ja automatisoitujen tiedusteluvalmiuksien kasvavan merkityksen; korostaa, että tämä merkitsee uhkaa jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita jatkamaan kyberteknologioidensa ja automatisoitujen teknologioidensa kehittämistä; kannustaa lisäksi tekemään yhteistyötä näissä teknologisissa edistysaskeleissa;

92. toteaa, että tekoälyllä on yhä tärkeämpi rooli Euroopan puolustuksessa; panee merkille tekoälyn perustuvat moninaiset sotilaalliset sovellukset, joilla voidaan hallita ja stimuloida toimintaympäristöä, tukea päätöksentekoa, havaita uhkia ja käsitellä tiedustelutietoa; painottaa, että luotettavan tekoälyn kehittäminen puolustusalaalla on olennaisen tärkeää Euroopan strategisen riippumattomuuden varmistamiseksi voimavarojen ja operaatioiden alalla; kehottaa unionia paitsi jatkamaan myös lisäämään investointeja tähän alaan ja erityisesti murrokselliseen teknologiaan hyödyntämällä olemassa olevia välineitä (Euroopan puolustusrahasto, Euroopan innovaationeuvosto, tuleva Horisontti Eurooppa -puiteohjelma ja Digitaalinen Eurooppa -ohjelma); kehottaa unionia toimimaan aktiivisesti autonomisten tappavien asejärjestelmien maailmanlaajuisessa sääntelyssä;

93. toteaa, että asejärjestelmissä käytettäviä uusia teknologioita, tekoäly mukaan lukien, on kehitettävä ja sovellettava vastuullisen innovoinnin periaatteiden ja eettisten periaatteiden, kuten vastuuvuorollisuuden ja kansainvälisen oikeuden, mukaisesti; korostaa, että täysin autonomisten asejärjestelmien hyvin kiistanalainen konsepti huomioon ottaen EU:n on tutkittava tekoälyn mahdollisuuksia ja taattava samalla ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden täysimääräinen kunnioittaminen;

94. panee merkille, että EU:n terrorismitilannetta ja -suuntauksia vuonna 2019 käsittelevän Europolin selvityksen mukaan vuonna 2018 havaittiin kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinalan (CBRN) terroristisen propagandan, tutoriaalien ja uhkien lisääntyneen yleisesti ja esteet CBRN-aseiden käyttöä koskevan tiedon hankkimiselle ovat vähentyneet; korostaa tässä yhteydessä tarvetta parantaa CBRN-turvallisuutta Euroopassa;

95. toteaa, että uudet valmiudet avaavat operaatioalueella oleville yksiköille uusia mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä immerssiivisessä digitaalisessa ympäristössä ja pysyä suojattuna lähes reaaliajassa erityisesti silloin, kun 5G yhdistetään muihin innovaatioihin, kuten puolustuspilvi- ja yliäänipuolustusjärjestelmiin;

96. korostaa, että koska kemiallisten aseiden leviämisen ja käytön riski on vakava uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle, EU:n on jatkettava voimakasta ja johdonmukaista tukeaan Kemiallisten aseiden kieltöjärjestölle (OPCW) sen toimeksiannon täytäntöönpanossa sekä poliittisesti että taloudellisesti ja parannettava kykyään sietää hybridiuhkia ja CBRN-uhkia;

97. toteaa, että voimavaroja koskeva yhteistyö on vielä alkuvaiheessa, joten unioni ja sen jäsenvaltiot eivät vielä pysty hyötymään tiiviin ja kestäväen yhteistyön konkreettisista tuloksista; katsoo, että EU:n tavoitteiden operatiivinen täytäntöönpano vaatii aikaa ja edellyttää jäsenvaltioiden järkähtämätöntä poliittista tahtoa; korostaa, että tarvitaan joustavaa yhteistyötä sellaisten joustavien ja modulaaristen välineiden kautta, jotka helpottavat strategiakulttuurien lähentymistä ja vapaaehtoisten kumppaneiden, joiden käytettävissä on voimavaroja, välistä yhteentoimivuutta; kehottaa ottamaan käyttöön tapauskohtaisia yhteistyö- tai yhteiskäyttömekanismeja, kuten Euroopan ilmakuljetusjohtoporras (EATC), joka on jo osoittanut vaikuttavuutensa, ja kannattaa sen ulottamista muille aloille (helikopterit, lääketieteellinen tuki);

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

98. painottaa tarvetta soveltaa sukupuolinäkökulmaa EU:n YTPP-toimissa, kun otetaan huomioon naisten rooli sodassa, konfliktin jälkeisessä vakauttamisessa ja rauhanrakentamisessa; painottaa tarvetta torjua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa sodankäynnin välineenä konfliktialueilla; korostaa, että sota vaikuttaa haitallisemmin naisiin kuin miehiin; kehottaa EU:ta ja sen kansainvälisiä kumppaneita ottamaan naiset aktiivisesti mukaan rauhan ja vakauttamisen prosesseihin ja toteuttamaan toimia heidän erityisten turvallisuustarpeidensa johdosta;

99. panee merkille avaruusturvallisuuden ja satelliittien kasvavan merkityksen; korostaa Euroopan unionin satelliittikeskuksen merkitystä ja pyytää virastoa analysoimaan EU:n ja jäsenvaltioiden satelliittien turvallisuutta ja/tai niiden haavoittuvuutta avaruusromulle, kyberhyökkäyksille ja suorille ohjushyökkäyksille ja laatimaan tästä raportin;

Puolustusyhteistyö ja YTPP-kumppanuudet

100. korostaa, että Euroopan strategista riippumattomuutta koskeva tavoite edellyttää eurooppalaisilta kykyä toimia etujensa puolustamiseksi joko itsenäisesti tai mieluiten institutionaalisen yhteistyön (Nato, YK) puitteissa;

101. katsoo, että monenvälisyys on turvallisuuden ja puolustuksen kannalta ratkaisevan tärkeä arvo, ja korostaa, että EU:sta tulee tehokas ja uskottava turvallisuusalan toimija vain, jos sen toimet perustuvat kestäväan yhteistyöhön ja strategiaan kumppanuuksiin unionin arvot jakavien maiden ja järjestöjen kanssa; pitää lisäksi myönteisenä YTPP-kumppaneiden antamaa panosta EU:n operaatioihin;

102. korostaa, että kumppanuudet ja yhteistyö EU:n arvot jakavien maiden ja järjestöjen kanssa lisäävät YTPP:n vaikuttavuutta; pitää myönteisenä YTPP-kumppaneiden antamaa panosta käynnissä oleviin EU:n operaatioihin, joilla edistetään rauhaa, alueellista turvallisuutta ja vakautta;

103. korostaa, että EU:lla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on brexitin jälkeen edelleen sama strateginen ympäristö ja samat rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuvat uhat, ja pitää siksi olennaisen tärkeänä vahvan, tiiviin ja erityisen puolustus- ja turvallisuusyhteistyön ylläpitämistä unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä brexitin jälkeen; korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa toteutettavan yhteistyön ansiosta unioni voi maksimoida voimavaroja ja operatiiviset valmiutensa; katsoo, että olisi torjuttava sellainen puolustusalan yhteistyö, jonka ulkopuolelle Yhdistynyt kuningaskunta jätettäisiin järjestelmällisesti; ehdottaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtäisiin puolustus- ja turvallisuus-sopimus, jonka puitteissa se voi osallistua mahdollisimman paljon unionin välineisiin;

104. muistuttaa Naton perustavanlaatuisesta roolista yhteisessä puolustuksessa, sellaisena kuin se on nimenomaisesti vahvistettu SEUT-sopimuksessa; katsoo, että EU:n ja Naton strateginen kumppanuus on olennaisen tärkeää Eurooppaan ja sen naapurialueisiin kohdistuviin turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi; katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyön olisi vahvistettava kumpaakin osapuolta, siinä olisi otettava täysimääräisesti huomioon kummankin erityispiirteet ja roolit ja siinä olisi noudatettava edelleen täysimääräisesti osallistavuuden ja vastavuoroisuuden periaatteita sekä kummankin tahon päätöksenteon riippumattomuutta erityisesti silloin, kun on kyse yhteisistä tai EU:n eduista; pitää myönteisenä EU:n ja Naton yhteistyötä Defender-Europe 20 -harjoituksessa ja katsoo, että harjoitus tarjoaa todellisen tilaisuuden testata Euroopan valmiuksia reagoida hyökkäystekeihin mutta myös tarkastella rajanylitysten ja sotilaallisen liikkuvuuden kehitystä ja parannuksia;

105. panee merkille EU:n ja YK:n välisen kumppanuuden merkityksen kansainvälisten konfliktien ratkaisemisessa ja rauhanrakentamisessa; kehottaa kumpaakin tahoja koordinoimaan vielä paremmin ponnistelujaan niillä aloilla, joilla ne käynnistävät tärkeitä siviili- ja sotilasoperaatioita, kaksinkertaisen työn välttämiseksi ja synergioiden optimoimiseksi;

106. painottaa EU:n ja muiden kansainvälisten elinten, erityisesti Afrikan unionin ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj), välisen yhteistyön tärkeyttä; katsoo, että EU:n olisi myös tehostettava vuoropuhelua ja yhteistyötä samat arvot ja strategiset prioriteetit jakavien kolmansien maiden kanssa sekä alueellisten ja paikallisten järjestöjen kanssa;

Keski viikko 15. tammikuuta 2020

107. kannattaa institutionaalisen yhteistyön ja institutionaalisten kumppanuuksien rinnalla sitä, että EU:n, Naton ja YK:n rakenteiden sisällä ja ulkopuolella yhdistetään sellaisia erilaisia joustavia, monimuotoisia, avoimia ja samalla operatiivisia, kunnianhimoisia ja vaativia yhteistyömuotoja, jotka voivat helpottaa yhteistä sitoutumista operaatioihin ja vahvistaa siten unionin operatiivisia tavoitteita; korostaa, että sellaiset esimerkit yhteistyöstä kuin eurooppalainen interventioaloite, pohjoismainen puolustusalan yhteistyö (Nordefco), Visegrad-ryhmä ja Saksan ja Alankomaiden asevoimien yhä syvempi yhdentyminen noudattavat tätä jäsenvaltioiden välisen sotilaallisen yhteistyön tehostamisen logiikkaa;

108. tunnustaa, että poliittinen ja taloudellinen vakaus sekä sotilaalliset voimavarat ja yhteistyö Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ovat avainasemassa jihadistien toiminnan ja muuttoliikekriisien kasvun hillitsemisessä ja ääriliikkeiden leviämisen ja vaikutuksen torjumisessa;

109. antaa tunnustusta ja tukea Libyassa toteutettavalle EU:n rajavalvonnan avustusooperaatiolle (EUBAM), joka on avustanut demokratiaan siirtymisessä, tarjonnut koulutusta ja neuvontaa rajaturvallisuuden alalla ja pyrkinyt kehittämään rajaturvallisuutta Libyan maa-, ilma- ja merirajoilla;

110. kehottaa EU:ta pitämään kiinni neljännessä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa tehdyistä sitoumuksista tukea taloudellista ja poliittista vakautta ja Afrikan valmiusjoukkojen valmiuksia;

111. kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä Afrikan unionin kanssa ja täyttämään tähän mennessä tehdyt sitoumukset;

112. tunnustaa pohjoisen napapiirin kasvavan poliittisen, taloudellisen, ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvän sekä strategisen arvon; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä Arktisen neuvoston kanssa kaikissa EU:n kannalta tärkeissä kysymyksissä ja laatimaan aluetta koskevan kattavan strategian;

Institutionaalinen kehys

113. katsoo, että Euroopan puolustukseen liittyvät saavutukset avaavat näkymiä tärkeille rakenteellisille muutoksille; panee ilahuneena merkille ilmoituksen puolustusteollisuuden ja avaruusasioden pääosaston perustamisesta komissioon sisämarkkinoista vastaavan komission jäsenen alaisuuteen; pitää myönteisenä, että tämän uuden pääosaston on määrä tukea, koordinoita ja täydentää jäsenvaltioiden toimia EU:n puolustuksen alalla ja myötävaikuttaa siten Euroopan strategisen riippumattomuuden vahvistamiseen; panee merkille sen, miten pääosaston viisi tärkeintä tehtävää on määritelty (Euroopan puolustusrahaston perustaminen ja valvonta, avoimien ja kilpailtujen Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden luominen, sotilaallista liikkuvuutta koskevan toimintasuunnitelman toteuttaminen, vahvan ja innovatiivisen avaruusteollisuuden vahvistaminen sekä tulevan avaruushjelman täytäntöönpano); kehottaa komissiota vielä täsmentämään uuden pääosaston vastuualuetta; kannustaa komissiota esittämään suunnitelman, jossa esitetään, miten se koordinoi työtään muiden sellaisten puolustuspolitiikan rakenteiden kanssa, joilla on muita vastuualueita (Euroopan puolustusvirasto, EUH jne.), jotta voidaan maksimoida käytettävissä olevien resurssien käytön tehokkuus ja varmistaa tehokas yhteistyö;

114. sitoutuu huolehtimaan Euroopan puolustusooperaatioiden, -välineiden ja -aloitteiden tiiviistä parlamentaarista valvonnasta ja seurannasta; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, neuvostoa ja asianomaisia eurooppalaisia rakenteita raportoimaan säännöllisesti turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnalle niiden tehtävien hoitamisesta;

115. kehottaa laatimaan Euroopan puolustusstrategian, joka täydentää tarvittavalla tavalla vuoden 2016 globaali-strategiaa ja tarjoaa puitteet ohjaukselle ja suunnittelulle, jotka molemmat ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että uudet välineet ja resurssit voidaan panna tehokkaasti täytäntöön;

116. korostaa, että samalla kun kunnioitetaan sotilaallisen puolueettomuuden perinteitä useissa jäsenvaltioissa, on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että EU:n kansalaiset tukevat EU:n puolustuspolitiikan poliittisia tavoitteita; korostaa, että viimeisimpien mielipidetutkimusten mukaan kolme neljäsosaa EU:n kansalaisista kannattaa jäsenvaltioiden välistä laajempaa yhteistyötä turvallisuuden ja puolustuksen alalla ja siten jäsenvaltioiden yhteistä puolustus- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja toteaa, että osuus on pysynyt yli 70 prosentissa vuodesta 2004;

117. kehottaa etenemään vähitellen kohti yhteistä puolustuspolitiikkaa (SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohta) ja lopulta yhteistä puolustusta ja samalla vahvistamaan konfliktinestoon ja -ratkaisuun liittyviä lähestymistapoja muun muassa lisäämällä välitystoimintaan, vuoropuheluun, sovinnontekoon, rauhanrakentamiseen ja välittömiin kriisitoimiin tarkoitettuja taloudellisia, hallinnollisia ja henkilöresursseja;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

118. katsoo, että EU:n valkoinen kirja turvallisuudesta ja puolustuksesta olisi keskeinen strateginen väline EU:n puolustuspolitiikan hallinnoinnin vahvistamiseksi ja että samalla, kun se muotoilisi asteittain Euroopan puolustusunionia, se mahdollistaisi strategisen pitkän aikavälin suunnittelun ja puolustussykliä asteittaisen synkronoinnin kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa neuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa laatimaan tällaisen välineen, jotta se voidaan sisällyttää muun muassa monivuotisen rahoituskehysten suunnitteluun ja jotta voidaan edelleen varmistaa johdonmukaisuus EU:n globaalistrategian turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelman, puolustuksen koordinoitun vuosittaisen tarkastelun (CARD) ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön välillä;

119. muistuttaa SEU-sopimuksen 44 artiklasta, johon sisältyy joustavia lisämääräyksiä ja jolla luodaan mahdollisuus antaa kriisinhallintatehtävien toteuttaminen jäsenvaltioiden ryhmälle, joka hoitaisi tällaisia tehtäviä EU:n nimissä ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja EUH:n poliittisessa valvonnassa ja strategisessa ohjauksessa;

120. korostaa, että tulevaan Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin olisi sisällyttävä pohdintoja tulevasta Euroopan puolustusunionista ja erityisesti tarpeesta perustaa eurooppalaiset interventiojoukot, joilla on riittävän tehokkaat puolustusvalmiudet, jotta ne voivat osallistua rauhanturvaamiseen ja konfliktinestoon sekä vahvistaa kansainvälistä turvallisuutta YK:n peruskirjan ja SEU-sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tehtävien mukaisesti;

121. varoittaa institutionaalisten toimijoiden moninaisuudesta ja EU:n puolustusympäristön päällekkäisyyksistä; kehottaa kaikkia sidosryhmiä pohtimaan, miten tätä ympäristöä voidaan parantaa, jotta se olisi kansalaisten kannalta ymmärrettävämpi sekä institutionaalisesti loogisempi ja johdonmukaisempi ja tuottaisi tehokkaammin tuloksia;

122. kehottaa pohtimaan Euroopan puolustusviraston roolia EU:n yhteisen puolustuspolitiikan asteittaisessa määrittämisessä;

o

o o

123. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, sisämarkkinoista vastaavalle komission jäsenelle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Naton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusallalla toimiville EU-virastoille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.